

[Hastrup.]

reglerne i hvert fald kommer til at være gældende, og at hvis man opfylder boligansvsningsbetingelserne, kan man som køber, når lejligheden er efter lovens hidtidige bestemmelser, flytte ind i den.

Jeg vil også gerne gøre en bemærkning til justitsministeren. Det syntes som om der alligevel inderst inde var nogen tvivl i det mindste, men jeg er da glad for det, justitsministeren gav tilsagn om, at tvivlen ville blive fjernet, og jeg står stadig væk tvivlende over for, om der, selv om man foretager den ændring og tilføjelse — som jeg erkender er en vigtig ændring og tilføjelse — som boligministeren nu har givet tilsagn om, ikke dog kan blive tale om erstatningsansvar. Men det kan vi altså nu nærmere få redegjort for i udvalget, og jeg går ud fra, at justitsministeren og boligministeren vil være rede til at komme med et responsum i den anledning.

Det andet, jeg gerne vil sige noget om, er, at boligministeren sagde: ja men det, der er tale om her, er, at den tidligere regering gennemførte noget, som vi nu ændrer, og så var det i virkeligheden os, der havde ansvaret. Der var kun ét af den slags tilfælde, der vedrører disse lovforslag, nemlig genudlejningsreglerne; hvis vi havde holdt os, sådan som man gør i et forlig, til at sige: forliget står fast, og kan vi ikke blive enige, så foretager vi ingen ændringer, så var rentesikringsordningen udløbet, så var rentelåneordningen ikke kommet. Rentesikringsordningen er en tilføjelse, og rentelåneordningen var en tilføjelse i forhold til vores; man kan heller ikke sige, at vi forhøjede rentesatsen fra 5½ pct. til 6½ pct. og nu kommer regeringen og sætter den ned fra 6½ pct. til 5½ pct., for den lå på 6½ pct. i boligforliget.

Endelig vil jeg sige til boligministeren, at disse yderligere indgreb over for ejendomsretten er heller ikke noget, der retarderer noget, der er gennemført under den forrige regering; det er noget, der er gennemført trods alt i en lov, der bærer en socialdemokratisk ministers navn; den pågældende minister var Kaj Andresen. Nu ved jeg af erfaring, at han ikke var hjemme den dag, så loven bærer Carl P. Jensens underskrift, men den har altså en socialdemokratisk ministers underskrift. Så det, boligministe-

ren sagde, gælder kun med den begrænsning, at det vedrører genudlejningsforhøjelserne.

Må jeg så sige til sidst om selve proceduren, at jeg går ud fra, at der nu bliver mulighed for en grundig overvejelse i udvalget. Det var ligesom, da disse lovforslag blev fremsat og præsenteret i aviserne, og så hurtigt de skulle frem, var det — nu må boligministeren ikke misforstå mig — som om boligministeren kastede handsken og sagde: her, sådan skal det være. Der var én, der engang gav os en jernnæve, kan jeg huske. Men jeg forstår på boligministeren, at der er basis for overvejelser, som rækker længere, nemlig fra disse lovforslag over til den langsigtede løsning. Men dér må man jo ikke glemme, at man kan ikke lave så vidtgående ting med hensyn til finansieringsbetingelser for socialt byggeri fremover, uden at det griber ind i de langsigtede løsninger.

Jeg udtrykker dog håbet om, at regeringen ikke vil forcere disse lovforslag igennem, men være åben for en almindelig drøftelse i boligudvalget om de langsigtede løsninger. Jeg erkender, at boligministeren har ret i, at arbejdet med disse langsigtede løsninger må begynde nu, det er ikke spor for tidligt; til ledelsen af dette arbejde på en sådan måde, at det samler folketinget og befolkningen bedst muligt, vil jeg gerne lykønske den nye minister.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Hr. Hastrup benyttede nutidsformen med hensyn til spørgsmålet om tvivl om mulig uegnethed mellem boligministeren og mig.

Hvis datidsformen var blevet benyttet, ville jeg ikke have bedt om ordet for denne korte bemærkning, men nu er jeg nødt til på ny at sige, at boligministeren og jeg er aldeles enige om, at loven skal forstås således og om fornødent ændres således, at den utvivlsomt er i overensstemmelse med grundlovens § 73.

Ove Hansen: Jeg er tilfreds med de udtalelser, der er faldet fra de forskellige partiers ordførere om, at vi nu skal se at finde frem til en langsigtet boligpolitik. Det er simpelt hen en nødvendighed. Men når vi i dag har nogle lovforslag til behandling set på mere kortsigtet frist, så er det, fordi det er bydende nødvendigt, og når boligforliget af